

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Варна, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Сл. Станчева

Членове: Диана В. Джамбазова
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Юлия Р. Бажлекова Въззивно гражданско дело № 20233000500002 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл.ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на С. А. Д. срещу решение № 115/04.11.2022г. на ОС – Силистра, постановено по гр.д. № 21/2022г., с което по предявени от Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/ искове с правно основание чл.153 ал.1 ЗПКОНПИ е постановено отнемане в полза на Държавата на имущество: от Б. Р.- лек автомобил, „Опел“, модел „Вектра“ с рег. № СС2064 АМ, с дата на първа регистрация 08.03.200г., регистриран на името на Б.Р. на 06.02.20015г., и сумата от 8 004,99лв./ представляваща вноски по спестовен влог в лева в Пиреос банк, открит на 12.02.2016г., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество; от С. А. Д. и Б. Я. Р. сума в размер на 98 807,41лв., представляваща получени парични преводи от трети лица, непреобразувани в друго имущество, за получаването на които не е установено законно основание.

В жалбата се излагат оплаквания за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на обжалваното решение. Навеждат се оплаквания за неправилна преценка на доказателствения материал и направата на изводи по съществуто на спора в противоречие с материалния закон и съдебната практика. В тази връзка се излагат доводи, че неправилно съдът е приел, че е налице несъответствие между доходите и имуществото в размер на 150 000лв., като в края на изследвания период никаква част от преминалите

през патримониума на въззивницата и нейния съжител не е налична, поради което и такива суми не подлежат на отнемане. Паричните средства, преминали по банковите сметки, които не са налични в края на изследвания период не формират превишение на имуществото и не могат да обосноват несъответствие. Излага, че цялото придобито имущество за период от 10 години представлява лек автомобил на стойност 2 151,41лв., като изводът на съда, че сумата от 96 807,53лв. представлява незаконно придобит доход е необоснован и неправилен, доколкото в приключило наказателно производство е прието, че тези средства представляват недекларирани дарения, за които не е заплатен данък и със съдебен акт са определени данъчни задължения по ЗМДТ.

Отправеното до настоящата инстанция искане е за отмяна на съдебния акт и постановяване на решение за отхвърляне на предявените иски като неоснователни. Претендира присъждане на разноските по делото.

В срока по чл.263 ГПК не е постъпил писмен отговор от насрещната страна – КПКОНПИ. В съдебно заседание, чрез процесуален представител КПКОНПИ оспорва жалбата като неоснователна. Посочва, че към края на проверявания период, сумите предмет на исковата претенция не са налични. Сумата от 98 807,41лв. е претендирана солидарно, тъй като е получена от двамата ответници по време на фактическото им съжителство.

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

ОС - Силистра се е произнесъл по предявени иски с правно основание чл.153 ЗПКОНПИ.

В подаденото въз основа на Решение № 78/12.01.2022г. на КПКОНПИ мотивирано искане до съда са изложени твърдения, че по повод уведомление на Окръжна прокуратура – Силистра с вх. № УВКПКОНПИ-1441/24.09.2020г. за привличане на С. А. Д. като обвиняема по ДП № 6518 ЗМ-103/2020г. по описа на ОД на МВР Силистра, пр.пр. № 632/2017г. за извършени престъпления по чл.255, ал.1, т.1 вр. чл.26, ал.1 НК, попадащо в обхвата на чл.108, ал.1, т.18 ЗПКОНПИ, с Протокол № ТД04ВА/УВ-11146/30.09.2020г. Комисията е образувала проверка, обхващаща периода 30.09.2010г. – 30.09.2020г. Твърди се, че в хода на същата е установено придобиването на имущество от поверяваното лице и от нейния съжител Б. Я. Р., несъответно на реализирания от тях доход, като несъответствието е значително по см. на §1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ и за придобиването на което не е установен законен източник. Наведени са фактически твърдения относно извършените от ответниците придобивни и разпоредителни сделки, проследено е движението на банковите им сметки, данъчна и осигурителна информация. Наведени са подробни твърдения за кои от придобиванията, вноски и получени суми се приема, че е налице признат законен доход, респ. трансформация на имущество. Въз основа на направения в искането икономически анализ относно придобитото имущество, признати доходи и направените обичайни и извънредни разходи се твърди, че е налице несъответствие между нетния

доход и придобитото имущество, което за целия проверяван период е в размер на 265 365,87 лева - значително по см. на чл.107, ал.2 вр. §1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ и съставляващо основание за отнемане на незаконно придобитото от проверяваните лица имущество. С оглед на тези твърдения е отправено искането за отнемане в полза на Държавата на следното имущество:

На основание чл.142, ал.2, т.2, във вр. с чл.141 от ЗПКОНПИ от С.А.Д., ЕГН ***** и от Б. Я. Р., ЕГН *****- сума в размер на 98 807,41лв., представляваща получени парични преводи от трети лица, непреобразувани в друго имущество, за получаването на които не е установено законно основание.

На основание чл. 151, във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 5, във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от Б. Я. Р., ЕГН *****

-Сума в размер на 8 004,99лв., представляваща вноски по спестовен влог в лева № BG80PRB3254605590866 в Пиреос банк, открит на 12.02.2016г., закрит на 22.05.2018г., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество.

- Лек автомобил, марка „Опел“, модел „ВЕКТРА“, рег. № СС 2064 АМ, рама № WOLOJBF19Y1094648, двигател № X20DTH17596943, дата на първоначална регистрация 08.03.2000г.

По съществото на спора, въз основа на наведените в жалбата оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и приложимия закон, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От ангажираните по делото писмени доказателства е видно, че по повод постъпило уведомление от Окръжна прокуратура - Силистра с вх. № УВКПКОНПИ-1441/24.09.2020г. за привличане на С. А. Д. като обвиняема по ДП № 6518 ЗМ-103/2020г. по описа на ОД на МВР Силистра, пр.пр. № 632/2017г. за извършени престъпления по чл.255, ал.1, т.1 вр. чл.26, ал.1 НК /избягване установяване и плащане на данъчни задължения в големи размери през периода 21.08.2010г. – 23.12.2018г. като не е подала декларации по чл.49, ал.3, ЗМДТ/ и по чл.255, ал.1, т.1 вр. чл.26, ал.1 НК, попадащи в обхвата на чл.2108, ал.1, т.18 ЗПКОНПИ, с Протокол № ТД04ВА/УВ-11146/30.09.2020г. Комисията е образувала проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на същата.

В хода на проверката е извършено обследване на имущественото състояние за периода 30.09.2010г. – 30.09.2020г. /придобито имущество, получени парични средства, БА. и осигурителна информация, направени разходи/ на въззивницата и свързаните с нея лица –Б. Я. Р. /съжител на въззивницата/.

С присъда по НОХД № 98/2021г. на ОС – Силистра С. А. Д. е призната за виновна по повдигнатите ѝ обвинения за извършено престъпление по чл.255, ал.1, т.1 ат НК, за това, че в периода 21.08.2010г. – 23.12.2018г. е избегнала установяването и плащането на данъчни задължения в общ размер

на 4 814,56лв., като не е подала изискуемите по чл.49, ал.3 ЗМДТ данъчни декларации в нито един случай на получени в периода дарения, възлизащи на 96 807,53лв.

С решение № 2846/13.10.2021г. Комисията е образувала производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, като след изпълнение на процедурата по чл.136 и сл. ЗПКОНПИ е взето и решението за предявяване на настоящите искиове.

Престъпление, по повод на което е образувана проверката попадат в обхвата на чл.108, ал.1, т.18 от ЗПКОНПИ. Периодът на проверката е 30.09.2010г. – 30.09.2020г., съответен на предвидения 10-годишния период по чл.112, ал.3 ЗПКОНПИ.

Установеното при проверката от Комисията несъответствие в имуществото на проверяваната е в размер на 265 365,87лв.

Изхождайки от нормата на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, за да се направи извод дали е налице такова несъответствие, следва да се извърши съпоставка между имуществото на проверявания и на лицата по чл.142, ал.2 от ЗПКОНПИ и нетния доход на същите, при отчитане дадените легални дефиниции на понятията "имущество" и "нетни доходи" с разпоредбите на §1, т.4 и §1, т.8 вр. §1, т.2 и т.9 от същия закон.

Към настоящия момент по въпросите относно това представляват ли "имущество" по см. на §1, т.4 от ЗР на ЗПКОНПИ и участват ли в определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на §1, т.3 от с.з., получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период, както и по въпроса подлежи ли на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество, е образувано и все още висящо т.д. № 4/2021г. на ОСГК на ВКС. Тези въпроси са изцяло относими и към настоящия казус, доколкото не е налице спор, а в тази връзка е и изричното уточнение на КПКОНПИ в съдебно заседание на 08.03.2023г., че претендираните за отнемане като част от имуществото парични средства –вноски по банкови сметки, непреобразувани в друго имущество, получени суми от трети лица и непреобразувани в друго имущество преводи не са налични в патримониума на ответниците към края на проверявания период и към датата на предявяване на искането.

Предвид на това и липсата на разрешаването им към настоящия момент със задължителен за съдилищата акт, настоящият състав намира, че следва да

съобрази преобладаваща съдебна практика на касационната инстанция, вкл. постановена по решения на АпС – Варна. Съгласно дадените разрешения в тази практика /напр. Решение № 97/18.05.18г. по гр. д. № 3224/17г., IV ГО, Решение № 191/15.02.21г. по гр. д. № 4768/19г., Решение № 147/16.09.19г., по гр.д. №1998/18г., Решение № 263/18.12.20г. по гр. д. № 1293/20г. и др./, относими и към съответните разпоредби на ЗПКОНПИ, предмет на отнемане може да бъде само незаконно придобито имущество, налично в патримониума на проверяваното лице и лицата, посочени в чл.142, ал.2, чл.145, ал.2 и чл.146 ЗПКОНПИ, както и незаконно придобитото имущество, с което проверяваното лице се е разпоредило по непротивопоставим на държавата начин /чл.143, чл.144 и чл.145, ал.1 ЗПКОНПИ/. В тези случаи имуществото се отнема от лицата-приобретатели. Основния принцип, залегнал в закона е, че на отнемане подлежи само налично имущество. Само в случаите на чл.142, ал.1 ЗПКОНПИ /когато не е възможно да се отнеме обособено имущество по чл.141/ и на чл.151 ЗПКОНПИ /когато с имуществото е извършена възмездна разпоредителна сделка, противопоставима на държавата, стига да не е установена трансформация в друго имущество или когато имуществото липсва по причина, която може да се вмени във вина на ответника/ се отнема неговата парична равностойност. Преминалите през патримониума, в т.ч. и по банкови сметки на проверяваното лице и свързаните лица парични средства, които не са налични в края на проверявания период не съставляват имущество. Ето защо паричните средства, които са получени и са изразходвани, без да е установена трансформацията им в реални активи или да се намират по сметка на проверяваното лице не попадат в предметния обхват на чл.141 и чл.142, ал.2 ЗПКОНПИ и не подлежат на отнемане. Същите следва да се разглеждат единствено като доход, който може да бъде отнеман само на основание чл.53 НК. Внесените по банковите сметки на проверяваното лице и свързаните лица суми са част от имуществото, доколкото съставляват вземане спрямо банката. С изтеглянето им вземането към банката се погасява и престава да бъде част от актива на имуществото. Изтеглените суми също престават да бъдат част от имуществото ако са потребени, т.е. неналични в края на проверявания период и също не могат да бъдат предмет на отнемане.

В тежест на ищеца е да докаже какво имущество притежава проверявания и свързаните с него лица. За ответниците не съществува задължение да доказват, че изтеглените суми или наредени плащания са вложени в придобиването на друго имущество или погасяване на задължения.

По отношение на неналичните парични средства не може да намери приложение разпоредбата на чл.151 ЗПКОНПИ, т.е. да се иска тяхната равностойност, тъй като парите не могат да бъдат заместени от самите себе си. Нормата е относима само към оценени в пари блага по см. на §1, т.4 ДР на ЗПКОНПИ. Парите могат да бъдат предмет на отнемане в качеството им на родово определени вещи, т.е. само когато са налични, поради което и само в тази хипотеза ще участват във формирането на имуществото и определянето

на неговата стойност.

Цитираната по-горе съдебна практика относно подлежащото на отнемане имущество приема, че за да бъде направен извод дали е налице значително несъответствие по см. на §1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ на първо място следва да се установи превишение между притежаваното от проверявания и свързаните с него лица имущество в края на периода спрямо имуществото, притежавано в началото на проверявания период и ако превишението /придобивната стойност на наличното ново имущество/ е над 150 000 лева, то при отчитане и на направените обичайни и извънредни разходи за целия проверяван период може да се направи предположение, че наличното имущество в края на периода е незаконно придобито. Към наличното имущество, освен имуществото на проверявания и свързаните с него лица следва да се включи и имуществото, с което същите са се разпоредили по непротивопоставим на държавата начин, тъй като то също подлежи на отнемане.

Настоящият състав приема, че за направата на извода дали е налице превишение на имуществото в края на периода спрямо притежаваното в началото следва да бъде съобразено и придобитото в рамките на проверявания период, по отношение на което е приложима разпоредбата на чл.151 ЗПКОНПИ.

Възприетото в коментираната съдебна практика, че като първа стъпка при направата на извода за наличието на несъответствие е изследването на въпроса дали е налице превишение на придобитото имущество, налично в края на периода спрямо имуществото, притежавано в началото на периода в размер на 150 000 лева също се споделя от настоящия съдебен състав. Само ако придобитото имущество /налично, отчуждено по непротивопоставим начин и такова по отношение на което е приложима разпоредбата на чл.151 ЗПКОНПИ/ е на стойност над 150 000 лева може да се очаква и подобно несъответствие между имущество и нетен доход. Когато при изчисляването на нетния доход по правилото на §1, т.8 от ДР на ЗПКОНПИ се получи отрицателна величина, то това означава, че лицето въобще не е разполагало с парични средства с установен законен източник, с които да придобива каквото и да било имущество. По см. на §1, т.8 вр. т.2 нетният доход съставлява имуществено благо, с което се увеличава патримониума на лицето, след приспадане на разходите, извършени за придобиване на това благо и затова ако няма подобно увеличение, не би следвало да се залага като величина, която да се сумира със стойността на придобитото имущество /тъй като при формулата по §1, т.3 „нетен доход минус имущество“ при отрицателно число на нетния доход двете суми ще трябва да се сумират/.

С оглед на така изложеното и въз основа на ангажираните по делото доказателства, съдът приема следното:

През проверявания период не са придобивани недвижими имоти. Придобит от Б. Я. Р. и наличен в края на проверката е Лек автомобил, марка

„Опел“, модел „ВЕКТРА“, рег. № СС 2064 АМ, рама № WOLOJBF19Y1094648, двигател № X20DTH17596943, дата на първоначална регистрация 08.03.2000г., закупен с договор от 15.01.2015г. за сумата от 2151,41лева, призната от КПКОНПИ за действителна цена на придобиване.

Внесените от Б. Р. суми по бА. сметка за проверявания период са в размер на 8004,99 лв.

Общия размер на получените от ответниците суми от трети лица чрез системи за бързи разплащания, след приспадане на разходите за придобиване на лекия автомобил и вноски по банкови сметки е 114 662,52лв. Предвид така установеното съдът приема, че общата стойност на притежаваното в края на проверявания период от проверяваното лице и свързаните с него лица имущество, съответно имущество по отношение на което е приложим чл.151 ЗПКОНПИ, изчислена съобразно разпоредбата на чл.148 ЗПКОНПИ и при зачитане признатите от Комисията за действителни придобивни цени, е в размер на 2 151,41лв.

По изложените по-горе мотиви в стойността на имуществото не са включени направените през проверявания период от въззивниците вноски по банкови сметки /8004,99 лева/ и непреобразуваната част от получените чрез системите за бързо разплащане суми /114 662,52 лева/, всичките неналични в края на проверявания период.

Установените от вещото лице по СИЕ стойности на обичайните разходи за издръжка съобразно данните на НСИ /общо 11419,66 лева/ и разходи - за платени данъци и такси /144,32 лева/ не са оспорени от страните.

За проверявания период въззивниците са извършили разходи за преводи за чужбина в размер на 21 654,90лв.

С оглед на това, съдът приема, че направените от проверяваното лице и нейния съжител обичайни и извънредни разходи са в общ размер на 33 218,80 лева.

Признатите и безспорни доходи, приходи и източници на финансиране са в размер на 121 944,37 лева, посочени в заключението на СИЕ. В тази сума се включват получени доходи от въззивницата С. Д. от трудова дейност /129,44 лева/, получени социални помощи /10 358 лв./, доходи от трудова дейност на Б. Р. /3809,47 лева/, получени суми от роднини чрез система за бързи разплащания /936,75 лева/.

Спорен е въпроса дали получените от въззивницата от трети лица суми чрез система за бързи преводи Уестърн Юнион по повод недекларирането на които е повдигнатото ѝ обвинение, следва да бъдат отнесени към графата „доходи, приходи, източници на финансиране“.

Разпоредбата на §1, т.2 ДР на ЗПКОНПИ посочва какво се включва в понятието доходи, приходи и източници на финансиране, без изброяването да е изчерпателно /в т.см. Решение № 147/16.09.2019г. по гр.д. № 1998/2018г. на

ВКС, IV г.о./. Основният критерий е изискването за законност на доходите, т.е. те да не са придобити от незаконен източник или от осъществяването на забранена от закона дейност. Без значение е начинът на получаване на паричните средства – в брой, превод по сметка в банка, системи за бързи разплащания и др. Меродавно за преценката дали даден доход/приход е законен е основанието за неговото получаване. Самото основание може да страда от порок, който да води до неговата нищожност, унищожаемост, относителна или висяща недействителност. В тези случаи обаче получаването на дохода не е лишено от основание с оглед целите на ЗПКОНПИ, стига порокът да не се дължи на забранени от закона действия на лицето или да е от такова естество, че всяко лице може да се позове на него. В своята практика касационната инстанция приема, че не може да се презумира, че недекларираните доходи са поначало незаконни (но незаконен източник на средства е укритият данък), щом не се твърди и не се установява те да са придобити от забранена със закон дейност. И обратно, всички декларирани за нуждите на данъчното облагане доходи се предполага да са законни, освен ако не се установи друго /в т.см. Решение № 200/14.02.2019г. по гр.д. № 4143/2017г. на ВКС, III г.о.; Решение № 97/18.05.2018г. по гр.д. № 3224/2017г. на ВКС, IV г.о./.

В настоящия казус няма наведени твърдения от Комисията полученните от въззивницата от трети лица чрез системи за бързи разплащания и недекларирани от нея процесни 98 807.41 лева да са придобити от забранена от закона дейност. С оглед на това и независимо, че от ответната страна не са посочени конкретни основания за извършените от тези лица преводи, респ. ангажирани доказателства за това, по делото липсват каквито и да било твърдения и доказателства, въз основа на които да се направи извод, че тези суми съставляват незаконен доход. Ето защо същите следва да бъдат включени в изчисленията относно получените от въззивниците през процесния период доходи по см. на §1, т.2 ДР на ЗПКОНПИ. Следователно общият размер на реализираните доходи, приходи и източници на финансиране по см. на §1, т.2 ДР на ЗПКОНПИ е сумата от 139712,80 лева /безспорните 15691,75 лв + преводите от 124021,26 лв./.

Нетният доход, изчислен по правилото на §1, т.8 ДР на ЗПКОНПИ е отрицателна величина в размер на сумата от -2874,65 лева /приходи 121944,37 лева минус разходи 124819.02 лева/.

Установените по-горе стойности сочат на извода, че придобитото от проверяваното лице и свързаните с него лица имущество, налично в края на проверявания период е на стойност от 2874,65 лева, което е под сумата от 150 000 лева. Това е достатъчно, за да приеме, че не е налице изискуемото се значително несъответствие по см. на чл.107, ал.2 ЗПКОНПИ вр. §1, т.3 от с.з., обуславящо възникването на правото на държавата за отнемане на незаконно придобито имущество. Няма как имущество, което е на стойност под 150 000 лева да превишава с толкова реализираният нетен доход, разглеждан в контекста на изложените по-горе мотиви за значението на същия в хипотеза,

когато аритметичното му изражение е отрицателно число.

Не би се достигнал изискуемия минимум за несъответствие и при сумиране на величините на нетния доход като отрицателно число и стойността на имуществото, при буквално приложение на формулата „нетен доход минус имущество“.

Следователно предявените иски от КПКОНПИ са неоснователни и същите следва да бъдат отхвърлени.

Поради различните правни изводи относно изхода от спора с тези на първоинстанционния съд обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него постановено друго в изложения по-горе смисъл.

На основание чл.78 ГПК и направеното от въззивницата искане КПКОНПИ следва да бъде осъдена да им заплати сумата от 5650 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за двете инстанции.

На основание чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ Комисията следва да заплати следващата се държавна такса за първоинстанционното и въззивното производство, която съобразно цената на исковете е в размер на 6408,75 лв. /4272,50 лв. за първа инстанция и 2 136,25 лв. за въззивната/.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 115/04.11.2022г. на ОС – Силистра, постановено по гр.д. № 21/2022г. И **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявените от Комисия на противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество срещу С. А. Д., ЕГН ***** и от Б. Я. Р., ЕГН ***** иски с правно основание чл.153 ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Държавата на следното имущество:

На основание чл.142, ал.2, т.2, във вр. с чл.141 от ЗПКОНПИ от С. А. Д., ЕГН ***** и от Б. Я. Р., ЕГН *****:

- сума в размер на 98 807,41лв., представляваща получени парични преводи от трети лица, непреобразувани в друго имущество, за получаването на които не е установено законно основание.

На основание чл. 151, във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 5, във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от Б. Я. Р., ЕГН *****

-Сума в размер на 8 004,99лв., представляваща вноски по спестовен влог в лева № BG80PRB3254605590866 в Пиреос банк, открит на 12.02.2016г., закрит на 22.05.2018г., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество.

- Лег автомобил, марка „Опел“, модел „ВЕКТРА“, рег. № СС 2064 АМ, рама № WOLOJBF19Y1094648, двигател № X20DTH17596943, дата на първоначална регистрация 08.03.2000г.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество ДА ЗАПЛАТИ на С. А. Д., ЕГН ***** сумата от 5650 лева, представляваща адвокатско възнаграждение, на основание чл.78 ГПК.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество ДА ЗАПЛАТИ на Държавата, в полза бюджета на съдебната власт, по сметка на съда сумата от 6408,75лв., представляваща дължима държавна такса върху цената на исковете за първоинстанционното и въззивното производство, на основание чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 ГПК, с касационна жалба пред Върховния касационен съд, в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____